

1) Første Behandling af:
 Forslag til Lov om en Ølstat.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalgt angaaende:

Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Mødet hævet Kl. 4. 35'.

Tyvende Møde.

Lørdagen den 29de November 1890, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg har tøvet lidt med at aabne Mødet, fordi vi i Ordets bogstavelige Forstand maa deles med Folketinget om Finansministeren; der er Sager ham vedrørende paa begge Ting's Dagsorden. Nu har imidlertid Folketingets Formand meddelt mig efter Aftale med Finansministeren, at naar den Taler, der for Øjeblikket har Ordet i Folketinget, er færdig med sit Foredrag, hvilket antages at ville være Tilfældet temmelig snart, vil han udsætte Folketingets Møde efter de Underretninger, han har faaet fra flere Sider, i Forventning om, at vor Behandling af Ølstatsforslaget ikke vil tage nogen videre lang Tid. Jeg vil altsaa endnu vente lidt, indtil det Foredrag, som holder Finansministeren fangen i Folketinget, er til Ende, idet han saa vil komme her til Stede.

Efter et kort Ophold bemærkede

Formanden: Da nu Finansministeren er kommen her til Stede, gaa vi til den første Sag paa Dagsordenen, som er:

Første Behandling af: Forslag til Lov om en Ølstat.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2334 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Tvede: Jeg skal i Henhold til vor højtærede Formands Anmodning søge at fatte mig kort, og jeg tror saa meget bedre at kunne gøre det, som denne Sag jo var Genstand for en udførlig Forhandling i Fjor, og da jeg antager, at den vil gaa til Udvalgsbehandling, saa at der jo vil blive Vejlighed til at komme nærmere ind paa Detaillerne. Dog tør jeg ikke fatte mig aldeles kort. Paa Grund af mit specielle Kendskab til denne Sag vilde jeg anse det for usvarligt, om jeg var altfor knap i min Omtale af dette Lovforslag. — Det har gjort mig ondt at se Forslaget fremlagt i denne Samling, bygget paa det samme Princip som i Fjor, uden at den ærede Minister har funnet frigøre sig for Troen paa Nødvendigheden af de enorm store Mulktter for usættelige Fejl. Jeg mener nemlig, at der vil kunne udvikle sig megen Demoralisation deraf under Form af Angiveri, og jeg anser ikke disse Bestemmelser for nødvendige for det nye Princip. Det forekommer mig, at naar man skal gaa til en Bestatning, er det, den sikreste Vej at følge det prøvede, det man andet Steds har Erfaring for har været godt, men det har man fraveget her; man vil følge et nyt Princip, som ikke er prøvet. Jeg er ikke i og for sig bange for at prøve paa noget nyt — tværtimod har jeg sædvanlig haft megen lyst dertil — men naar det gælder Medborgeres Ve og Vel, foretrækker jeg dog at være forsigtig. Har man imidlertid her troet at have gjort en udmærket Opfindelse, som man med Tilfidsættelse af andre Hensyn mener at burde føre frem i Livet, saa forekommer det mig, at man ikke burde have hængt en saadan Mølle-